

*
Megjelen csütörtökön*
Előfizetési ár:
Egész évre 9 kor — fill.
Fél évre 4 kor 60 fill.
Negyed évre 2 kor 40 fill.
Egyes szám 20 fill.
*

HONTI LAPOK

Felelős szerkesztő: HALÁSZ FERENC.

*
Szerkesztőség és
kiadóhivatal
Ipolyságon.Hivatalos és magánhirdetéseket mérsékelt árszabás szerint.
*

Ipolyság, 1900. november 1.

Halottak napja.

Az emberiségnek egy meghatározó hagyománya, szép szokása a halottak napjának megünneplése. Az esztendőből, a melynek többi idejében tarkán váltakoznak az ünnepek a munkanapokkal, melyek mind az élők kiválasztottak egy napot, a mely a halottaknak van szentelve.

Egészen az övék ez a nap. Felvirradásával elül a vásári lárma, a kenyérért, szenvedélyekért folytatott örökös küzdelem. Lelkünk kiemeljük a mindennapi élet zajos és oly gyakran szennyes zsvájából, hogy azokra emlékezünk, a kik elmultak immár. Leteszük a pörölyt, a církalmat, az írotollat, elfordulunk a hétköznapi örömeitől és kellemetlenségeitől, hogy átengedjük magunkat teljesen a fájdalomnak, a melyet elköltözött szereteteinkért érezünk.

Virágot viszünk e napon behantolt sirjainkra, sok-sok virágot, hogy annak illata behatoljon esendes fekhelyükig és hirül adja nekik, hogy azok, a kiket itt hátrahagytak, szeretettel emlékeznek rájuk. Virág borítja pompás márványemlékét a gazdagnak és fakeresztjét annak, a ki szűkös nélkülözésben töltötte földi létét. Virág jut ennek is, annak is, mert a gyásznak egyforma jele ez; és

a dus, ki tömérdek arannyal váltaná meg ki szívének drága a hideg hant alul, nem adhat egyebet kedves halottjának fájdalom áldozatul, mint az, ki semmi mást sem kínálhatna érte esérébe, mint szíve véré.

Ime, a kiengesztelő momentum a halottak ünnepében. Ez a szomorú nap, a mely oly poetikusan esik össze a természet haldoklásával, a borongós és enyészetteljesítő ősszel, mely oly kérhetően idézi elénk és testesíti meg az elmulás vigasztalan gondolatát, megcáfolhatlanul bizonyítja, hogy a halálban mindannyian egyenlők vagyunk. Küzdelmeink hullámai elsimulnak, törekvéseink elmulnak, szenvedélyeink elviharzanak ott lenn, a hideg, komor sirban. Foglaltunk bár el bármily magas polcot, lettek volna bár eszméink bármily magas röptűek, életünk folyt volna bár akármily pompában, fényben, hódolattal körülveve: némán és hidegen pihenünk ott lenn, mint a teremtes rejtélyének örök, megoldatlan talányai.

Egyformák vagyunk a sirban mind. Némelyiket közülünk talán nagyobb gyász kíséri, talán több könny hült érette, nevét és emléket tetteinek tovább emlegetik talán. De ezt nem érezzük. A hideg, téli álmára készülő föld egyformán borul mindnyájunk hamvaira, egyformán takar el vala-

menynyiünket, békióleg és enyhén, mint egy örök szemfödő, mely alól nincs ébredés.

Gondoljuk meg ezt, ünnepén a halottaknak, a mely elkerülhetlen biztossággal lesz egykor a mi ünnepünk is, a kik ma még itt élvezzük a nap melegét, kedveink szeretetét, az élet minden gyönyörűségét, a kik itt szenvedünk betegség, fájdalom és a sors minden egyéb csapásai alatt. Fontoljuk meg és béküljük ki sorunkkal. A csendes és hideg sir lakói leszünk mind, a melyen túl a titokzatos bizonytalanság vár reánk. Idézzük ezt emlékünkhöz a midőn gyűlölködés, irigység és egyéb rossz érzések ferkóznak szíveinkhez. Dolgozzunk és munkálkodjunk, a mennyire erőnk engedi, hogy életünk ne muljon el haszon nélkül, hogy megbecsüljék emlékünket, ha földi pályánkat befejeztük. Mindenekfelett pedig szeressük egymást. Mondjunk le a gögről, a kevélységről; hiszen földi életünk oly rövid és a javak, a melyekkel büszkélkedünk semmivé válnak össze, a midőn hideg kezét reánk teszi a mindnyájunkat egyformán elragadó enyészet.

Halottak napján pedig gondoljunk halottainkra. Vigyünk nekik koszorút, sok-sok virágot és hülássunk mellé szívből fakadó könnyeket. Lenn a szomorú, hideg sirban talán megérzik e vi-

Temetés.

Köröttem itt, a merre járok,
Levélhullató bus platánok
Bucsurá intve hajladoznak
Szálló levélnek, sárga lombnak,
Amelyek szellő csókját várva,
... Sőhajta hullanak a sárba...

Halvány levelek! hervadt lombok!
Mi fáj nektek? Miért busongtok?...
— Oh, nekem is az fáj, mi nektek,
Hogy boldogok már nem lehettek!
Mert ősz van itt — és őszre jár nekem,
... Fájdó emlékimet temetgetem...

* * *
... Most is kísért még halvány arca,
Amelyvel szívem felzavarta;
Sötét szemének tűz sugára,
A lelkem — érzem, — most is járja;
Forró csókjától most is égnek,
— Oh, édes, kínos szenvedések! —
Miért kísértetek annyi engem?
Hisz nem bűn volt, hogy megszereltem?...
Szereltem tüzzel, lázban égve,
Mit tudtam én, mi lesz a vége?

Csókján kívül nem volt más vágyam,
— És mégis, mégis, én hibáztam!...
Hogyan akadtam az útjába,
Hogyan vett meg szeme sugára,
Hogyan lettem a rabja neki,
Nem is tudom azt elmesélni,
Csak azt tudom, hogy a szívemnek
Azóta kintjai teremnek,
Amelyek folyton lánggal égnek,
Áldozattüzként szerelmének...

* * *
Csendes szellő áthúz a tájon,
Fel-felzug néha néha fájón,
Fűk, fák, bokrok, hervadt virágok,
Ingnak, amint csókot hint rájuk,
Utolsó csókot bucsuképpen,
Amelytől elszunnavadnak szépen...
Temetgetünk mi, mindaketten,
Én is temetek a szívemben,
Boldog álmot, eltűnt időket...
... Könnyes szemmel temetem őket...

Martos Ferenc dr.

Temetői hangulat.

Irta: Fuit.

A temetőkapu fölött biztatóan áll ez a szó: Feltámadunk...

Elovasom, de aztán megrázom a fejem: nem, nem kívánok a siron túl életet. Maradjon pornak testem, nőjjon belőle fű, virág, hordja el a szél, mossa el a víz, csak ne keltsen fel öntudatlan álmomból semmi, legyen vége az életnek, s mindennek, a mit az nyujt, legyen az öröm, boldogság, vagy fájdalom.

Nem vigasztal az a biztatás, nem esügeszt el a megsemmisülés.

Az élet minden javánál boldogabbnak képzelem azt az üdvösséggel felérő békét, nyugalmat, mely ott osztályrészülni jut. — Oda nem is ér le semmi, sem könny, sem vád, ott nem éget már a nap tüze és nem tudnak róla, ha ideleent hull a hó.

A lelkem fenekén még ott a hit, a valóság, amely mind egyre ellentmond nekem, de jól esik egy-egy pillanatra a kétely, és nevetve rázom meg fejem, ha olvasom: "feltámadunk."

Bejárom a hosszú fákkal szegélyezett

rágokat és könnyeket és megsej-
tik, hogy azok, kiket el kel-
lett hagyniok, szeretettel gondol-
nak rájuk.

A h é t r ől.

Arcképleleplezés.

Szép háziünnep volt tegnap Ipolyság városának. E napon leplezte le a város közönsége Horváth Béla megyénk főispánjának, és Sági Benő ügyvédnek a városház díszterme számára Gyárfás Jenő festőművész által megfőstött arcképét. A leplezési ünnepre, mely a városi képviselőtestület által tartott diszközgyűlés keretében folyt le, a városház nagy terme zsufolásig megtelt a város és a vidék közönségével, kik között ott láttuk Majláth István szabadalvüparti elnököt és Konkoly Sándor orsz. képviselőt is. Zanolety Károly a város bírása délután 3 órakor nyitotta meg a közgyűlést. Berkó István indítványára Horváth Bélát és Sági Benőt egy háromtagú küldöttség hívta meg, — kiknek megjelenésére lelkes éljenzés zúgott fel.

A szónokok Foltin János és Berkó István voltak.*

Foltin János szép beszédében Horváth Béla főispán nemes egyéniségét, közéleti szereplését igyekezett méltatni. Vázolta, hogy főszolgabírói, képviselői és főispáni működése micsoda termékeny periódust, új határozatot jelent a város és a megye életében. Ugy ment neki feladatának, a hogy csak nagyarányú férfiak tudnak felkészülni Tolmácsolta azt a ragaszkodást, meleg szeretetet és hálát, mely a közönség

*A beszédek szövegét technikai okokból csak jövő számunkban közölhetjük.

utakat. Sir, mindenütt esupa sir van körülöttem, a csend szinte ránehezedik a gránitkövekre és hosszan elhallatszik a hang, ha meglebbenti a szél a koszoruk nehéz szalagjait.

Teleszívom a lelkemet vele és csöndesen haladván tova, olvasgatom a siriratokat. Szinte kívülről tudom valamennyit, annyiszor láttam, ismétlem és oly annyira egyforma, sablonszerű valamennyi.

Virág takarja a rohadást. . . itt-ott gaz is s én elgondolom: im ez a vég. . . Ezért küzdünk, fáradunk valamennyien, ezért álmodunk, remélünk, ezért tanulunk meg lemondani. . .

Im, ez a cél. Ami ezentul van: ki biztos abban? —

Pedig ez a sok hant mind-mind egy-egy érző szívet takar, mindenkinek kijutott a szenvedésből, mindenkinek volt egy-egy önfeléd, boldog perce, amelyben szépnék tudta az életet, amikor örült, hogy teremtetett, s amely pillanatnak fénye, emléke immár a sirjukat sem ragyoghatja át.

Meg vannak békülve, beleolvadtak a nirvánába, akár csak nem is éltek volna. Elhallgat minden bölcselet, feledve a sorsnak minden csapása, leszámolva a kamat, amit a jobb napokért követelt magának az élet.

Begyepesül a koporsó felett a föld, keresztül sir rajta a szél, mindegyre csak azt sirja: f u i t.

szívéből mélységesen rokonszenves alakjára kisugárzik.

Berkó István Sági Benő egyéniségét, hasznos működését méltatta és rajzolt róla találó szilhuettet. Elmondotta, hogy a közkötelességben mindig előljárt, mindig vezérlő szerepet játszott. És Sági Benő-ről el is kell ismernünk, hogy homloka alatt erős agyvelő lakozik, és tömör egyéniségében megvannak azok a nagyobb kvalitások, melyekre az ilyen munkás szereplés igényt formál. — A közboldogulás emelésére városunkban mint annak egyik póciórja sokat tett, érdemei vannak a polg. leányiskola, a kaszinó, a pénzügyigazgatóság, az új városház megteremtése körül, a takarékpénztárnak, melynek egyik megteremtője, mint ügyész egyik vezető egyénisége. Mindkét ünnepelt meghatott hangulatban köszönte meg a kitüntetés jelét, és hangoztatta hogy mindazzal, a mit a város javára tett kötelességeit róta le. A közönség lelkes tetszésének és szeretetének zajos jelekben adott tüntető kifejezést, és az ünnepről emelkedett hangulatban távozott.

Este 8 órakor a Bauer-féle szállóban a két ünnepelt, és a pénzügyigazgatóság tiszteletére diszbankettet rendezett, melyen a résztvevők száma jóval fölülhaladta a százat. A közönség lelkes hangulata valószínűleg megfűrdött a szebbnél szebb tósztok szóáradatában. Minden felszólaló tüzet, lendületet vitt bele köszöntőjébe. A tósztok sorát Schiller Antal nyitotta meg, vázolván, hogy az államtitkár kijelentései szerint is Horváth Béla főispán kizárólagos érdeme, hogy pénzügyigazgatóságot kaptunk. Éltette a főispánt és családját.

Winter Sándor Sági Benőre, a város fáradszóró vezérére, a város hű polgárára üritett poharat. Czobor László alispán a főispánra és Sági Benőre és a város közönségére köszöntött, kiknek együttműködése, áldozatkészsége hozta létre a pénzügyigazgatóságot, biztosítva ezáltal a város székhely jellegét, kosárba kerülve így Hontmegye az a particédulája, hogy Léva központtal Bars és Hont egyesíttessék. Poharat emel még a pénzügyigazgatóság jövőjeért, annak jelenlevő tisztikaráért, kívánva, hogy érezzék magukat itthon. Lelkes tapsviharral fogadták Horváth Béla főispán szép, meleg hangú tósztyát. Ipolyság lelkes közönségének lelkes segítségét méltatta, mely lehetővé tette a pénzügyigazgatóság megteremtését. Kéri a közönséget, ne lohadjon kitartó buzgalma és törekedjék Ipolyságot modern székhelyllyé, vidéki empórium kellékével bíró várossá tenni. Élteti a város közönségét, kívánja, hogy a mindenképp ura boldoggá s a várost oly tényezővé tegye, hogy az utókor is dicsőséggel emlegesse. Sági Benő rajzolja a város gyors fejlődését. Ezentul is küzdeni kell különösen egy középiskoláért. Sok érdemet ne tulajdonítsanak neki, ő csak az eszme előtolója, az eszme a magasabb látókörű polgártársaitól vette. Élteti a város képviselőtestületét.

Herczeg Vince a város egy másik vezetőférfiára, Berkó Istvánra ürit poharat kívánva, hogy az isten sok ilyen polgárt adjon a városnak. Himmler Sándor dr. beszédében elmondja, hogy vég nélküli tespedés után a város egyszerre rohamosan fejlődött, mert akadtak vezetői, kiknek az eszük és szívük helyén volt. Élteti a főispánt, aki dicsőségének legszebb, legmaradandóbb emlékét, a pénzügyigazgatósá-

got megszerezte, élteti a nagy eszű Sági Benőt, akinek az új városrész körül való érdemei aranybetűkkel kerülnek a város történetébe, élteti a város derék áldozatkész polgárságát, és annak hasznos tevékenységű bíráját Zanolety Károlyt.

Konkoly Sándor a vidék nevében kér részt az ünnepből. Erős testet erős fej nélkül nem képzelhet, Ipolyság a megye erős feje. Élteti a főispánt és Sági Benőt. Horváth Béla újabb pohárköszöntőjében a bíróság tagjait, és annak szeretett elnökét Helmbacher Nándort, továbbá Czobor Lászlót megyénk, sokérdemű alispánját élteti. Mühlstein Gábor az iparosokat, vállalkozókat, szervezőket és mindazokat élteti, kiknek a pénzügyigazgatóság létrehozatalában részük van.

Verme József a város vezetőit, Herczeg Vince a vidéki vendégeket, Bolgár János a vármegye lüktető szívét, Ipolyságot, Králik Adolf a város közönségét, Árvay József Marek Károlyt a járás népszerű főszolgabíróját élteti. Törös Sándor és Czászka Lajos a pénzügyigazgatóság tisztikara nevében elmondják, hogy jól érzik magukat közöttünk, és ígéri, hogy azon lesznek, hogy a kincstár érdekei mellett a polgárság érdekeit is kívánják szolgálni. Éltetik a megye és város közönségét. Herczeg Vincet felolvasta Pongrácz Elemér, Selmec polgármesterének és Gyárfás Jenő festőművésznek üdvözlő sürgönyét is. Fáy Zoltán ezt az ügyes, ötletes, közvetlen hatású verses tósztot mondotta el:

Mint a kis gyermeket mumussal ijeszti,
Mitől egynémelyik még meg is betegszik,
Úgy tesznek mivelünk már hónapok óta,
Kissé unalmas is már a régi nóta.

Azt olvassuk, halljuk tavasztól-tavaszig,
Hogy a főispánunk lemond és távozik.

Minket nem ijeszt meg ilyenekkel senki,
Tudjuk jól, hogy ennek nincs alapja semmi,
És csak az mesélget ilyen változásról,
Kinek fogalma sincs a ragaszkodásról,
Melylyel viseltetünk főispánunk iránt,
Rangkülönbség nélkül, mindnyájan egyaránt.

Törvény, jog, igazság mai korszakában,
Melynek legjobb öre van Horváth Bélában,
És kit önzetlenül mindnyájan szeretünk,
Minek köllene hát más főispán nekünk?

De ha a rémmese csakugyan beválnék,
És a főispáni szék megüresednék,
Utódja talál majd jó tisztviselőket,
Higgadtan, józanul gondolkodó főket,
De szívet nem sokat, mert mivel bírának,
Régen odaadták már Horváth Bélának.
Poharam emelem ő Méltóságára,
Hont és Selmechánya jó Főispánjára,
Ki bár megy, vagy marad, mindég vele leszünk,
Övé szeretetünk, szívünk, tiszteletünk.

Éljen!

A menü jól tálalt, izletes volt. A lelkes kedvű hangulat jól éjfélíg együtt tartotta a vendégsereget.

— **A főispán fogadónapja.** Horváth Béla főispán tegnap székvárosában időzött és szokott fogadó napját is megtartotta.

— **Közigazgatási bizottságunk** e hó 7-én Horváth Béla főispán elnöklete alatt rendes havi ülését tartja meg.

— **Pártgyűlés.** A hontvármegyei szabadalvü párt október hó 31-én tartotta a városháza nagy termében értekezletét.

Tárgyul szolgált a néppárt nevében Viszolaicsky Károly által beadott átirat, melyben arra kéri a szabadalvü pártot hogy a bizottsági tagok sorában 50 ellenzéki tagnak adassék hely. Hosszas vita

után megállapodás történt abban, hogy a törvényhatósági bizottság albizottságaiban a néppárt által kijelölt tagokat választják be, — és egyebekben a tiszta választást biztosítják.

A párt egyik alelnöke id. Kleinkauf Károly lemondott, mit tudomásul vettek. Az értekezlet befejezésekor a párt a kormányelnököt Széll Kálmánt következő táviratban üdvözölte:

Széll miniszterelnök

Budapest.

Hontvármegye szabadelvű pártja mai közgyűléséből üdvözlő nagyméltóságodat és ragaszkodásának bizalomteljesen adva kifejezést bizton hiszi, hogy közügyeinkben Nagyméltóságod vezérelve minden irányban javulást és üdvös fejlődést fognak eredményezni.

Majláth elnök.

Széll Kálmán a következő táviratban válaszolt:

Majláth szabadelvűpárti elnök urnak

Ipolyság.

A hontmegyei szabadelvűpárt nevében hoztam intézett üdvözlő táviratért őszinte köszönetet mondok, és kérem azt elvtársaival is közölni. Örömmel vettem szíves megemlékezéseteket, mert remélnem engedni, hogy az ország javát célzó törekvéseimben számíthatok közreműködésükre.

Széll.

— **Uj törvényszéki bíró.** A király Dabis Antal dr. mezőturi kir. járásbírói albirót kir. törvényszékünkhöz bírónak nevezte ki.

— **Törvénykezés köréből.** Az igazságügyi m. kir. miniszter Czobor Miklós kir. törvényszéki joggyakornokot ugyanide aljegyzővé nevezte ki, Jablanczy Sándor kun-szent-mártoni bírósági aljegyzőt pedig kir. törvényszékünkhöz áthelyezte.

— **Sághi Benő alapítványa.** Sághi Benő ügyvéd hálából, a miért a város közönsége érdemei elismerésül arcképét a városház számára megfestette 1000 koronás alapítványt tett, oly célból, hogy az mindaddig kamatozzon, amíg 60000 koronává nem növekedik, és akkor annak kamataiból szegény iskolás gyermekek tanulmányaik befejezéséig ösztöndíjat nyerjenek. A nemeslelkű alapítvány körülbelül 90 év múlva nő ki 60000 koronára.

— **Lakbérmozgalom.** László Sándor kir. törvényszéki bíró, Kecskeméthy Géza kir. járásbíró Ágoston Péter dr. kir. aljárásbíró és Törös Sándor kir. pénzügyigazgatósági titkárból álló küldöttség, szombaton adta át Ivánka Oszkár és Farbak István orsz. képviselők vezetése alatt Gränzenstein Béla kir. pénzügyi államtitkárnak az államtitkár teljes jogosságú memorandumát. Az államtitkár teljesen jogosnak mondotta a tisztviselő magasabb lakbérre irányuló opecióját, kijelentette, hogy talán már jövő évben de 1902. évben egész biztosan magasabb lakbérösszetételbe sorozzák Ipolyságot. A küldöttség az ügy előadójánál, Pap Béla miniszteri osztálytanácsosnál is járt ez ügyben.

— **Női kézimunka tanfolyam.** Az ipolysági polg. leányiskolával egybekapcsolt női kézimunka tanfolyam ismét megnyitható levén, most már meg is fog felelni azon szép és üdvös célnak, melyet maga elé tűzött, mivel az új tanerő, — kinek vezetésére lesz bizva, — minden tekintetben megfelelőnek ígérkezik. Felhívja tehát a helyettes igazgatónő a szülőket: használják fel az alkalmat, s irassák be leányaikat ezen hézgapótló és gyakorlati tanfolyamba, hol a polg. isk. felügyelete alatt mindazon kézimunkákat elsajátíthatják, melyekre a családban egy

nőnek szüksége van, sőt esetleg kenyérkereseti forrásul is szolgálhat. A felvétel feltételei iránt az igazgatóság szolgál felvilágosítással, különben a múlt évi értesítőben is meg van. Beiratások nov. 15-ig minden délelőtt eszközölhetők a polgári iskola helyiségében.

— **Emberölés.** Október 29-én éjjel 11 óra után N.-Csalomia községben Kulifár András és Fejes Mihály munkabérek felett történt osztozkodás közben összevesztek. miközben Kulifár András Fejes Mihályt késsével szíven szurta, ki annak következtében 6—10 perc múlva meghalt. Szalay Károly központi vizsg. bíróa boncolást tegnap teljesítette N. Csalomian.

— **Asszonyok. leányok,** kiket jövendőjük érdekel, hozassák meg Zit.-El-Lohia most megjelent szellemes jósló könyvét. Rendkívül szenzációs! 1 korona beküldése ellenében (bélyegekből is) bérmetve zárt borítékban küldi: Gedeon András könyvkereskedése Miskolcra. Utánvét 40 fillérrel több.

— **Forduljunk mindig az első forráshoz.** Ha valahol, úgy bizonyára helyén van ez az osztálysorsjegyek beszerzésénél. Habár ugyanis az osztálysorsjáték rendkívül nagy nyeresési esélyeket nyújt és — mint ez be van bizonyítva — ezeket jólétre, sőt nagy vagyonhoz is juttatott, a sorsjáték intézménye mindennek dacára föltétlenül megkívánja, hogy a sorsjegyek teljesen megbízható helyről szereztessenek be. A sorsjegyvásárlónak megnyugvással kell birtania arra nézve, hogy az eladó részéről történő hibákért — mi különféle okból könnyen előfordul — az eladó nyereségy esetében bármely összegű kárát képes legyen teljes szavatosságot vállalni: az ily tévedésekért t. i. első sorban az eladó felelős. Hogy tehát a vevő minden tekintetben megnyugvást találjon, ajánljuk, mint a legmegbízhatóbb bevásárlási forrást, a „Nemzeti Pénzváltó Részvénytársaságot“ (Budapest. Haas-palota), mely az ország legnagyobb osztálysorsjegyelárusító helye. E társaság osztálysorsjegyeket eredeti áron (utánvét mellett is) ad el, még pedig teljesen költségmentesen: sorsolási jegyzéket ingyen küld szét; nyereségeket azonnal, titoktartás mellett bármely összegben kifizet. E mellett a legnagyobb biztonságot, tehát minden irányban előnyöket nyújt, ami egy oly előkelő intézetből, mint a „Nemzeti Pénzváltó Részvénytársaság“ várható is.

Ipolysági piaci árak.

(1900. október hó 30.)

Buza mm.	kor. 13:40—0:00
Rozs	16:00—00:00
Arpa	12:80—00:00
Zab	10:40—0:00
Burgonya	0 00—0:00
Kukorica	10 40—0:00
Széna	00:00—00:00
Szalma	00:00—00:00
Bükköny	00:00—00:00

HIRDETÉSEK.

4840. 1900. tkv. sz.

Árverési hirdetményi kivonat

Alulirt bíróság közzé teszi, hogy a selmecbányai takarékpénztár végrehajtatónak Antal György végrehajtást szenvedő elleni 2400 kor. tőke, és jár. iránti végrehajtási ügyében a területéhez tartozó Össöd község 21 számú tjkvben foglalt Antal György nevében levő I. 1--29 sorsz. ház és 1/2 urb. telek 2336 kornában, 2. † 1 sorsz. 61 hrszámú kamra 60 korban, 3. † 2 sorsz. 95 házszámú pince 40 korban megállapított kikiáltási árban **1900. évi december hó 6-ik napján d. e. 10 órakor** Össödön a község házában a megállapított kiáltási ár 10 %-ának bánatpénzül letétele mellett becsáron alul is elfog árvereztetni.

A vételár az árverés napjától számított 30. 60 és 90 nap alatt három egyenlő részletbe 5 % kamatokkal együtt lefizetendő, a bánatpénzt az utolsó részletben beszámítja.

Az árverési feltételek a bíróságnál, valamint fent nevezett község eölkjáróságánál megtekintetők.

A kir. törvszék, mint tkvi. hatóság Ipolyság, 1900. szeptember hó 15.

Oravec Béla
kir. tszéki bíró.

Nyilt

levél a gazdák érdekében

című röpirat. (1. A gazdák érdeke a sajtó támogatását is kéri 2. Járadekbirtokok 3. Birtokkezelés üzletszerű törvényes rendezése kötelező könyvelés és tisztartás mellett 4. Gazdálkodási hitel nyújtás (200 millió korona segíthet) állami garancia alapján — tartalommal.) Ara postán franko 24 helyben 20 fillér. Kapható: **Hegedüs Károly Árminnál Ipolyság** (Schönmann-ház) Hontmegye. — Ugyazinté ugyanott „A mezőgazdasági válság megszüntetésének alapja“ valamint „A gazdák földterheinek és személyhitelének mérlege“ című időszzerű szakmunkák lapalokban példányonként 40 fillérért.

* *

100--300 frtig

havonta megkereshető bármely foglalkozású egyének által biztos és becsületesen, tőke és rizikó nélkül, hatóságilag engedélyezett állampapírok és sorsjegyek eladásával az ország minden helyiségében. Ajánlatok „könnyű kereset“ címen **Singer Gyula** hirdetési irodájába Budapest VI. 2-6 Szív-utca 56.

Lapunk kiadóhivatala
jutányosan közöl
reklámokat, hirdetéseket.

4474, 1900. tk. szám

Hirdetmény.

Gyerk község telekkönyve birtok szabályozás következtében az 1869. évi 2579. számú szabályrendeletre képest átalakított és ezzel egyidejűleg mindazon ingatlanokra nézve melyek az 1886. évi XXIX. az 1889. XXXVIII. és az 1891. évi XXI. t. cikkek, a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik az 1892. évi XXIX. t. cikkben szabályozott eljárás a telekjegyzőkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan fogantatottak.

E célból az átalakítási előmunkákat hitelesítése és a helyszíni eljárás a nevezett községben 1901. évi január hó 10-én fog kezdődni.

Ennélfogva felhivatnak:

1-ször, az összes érdekeltek, hogy a hitelesítési tárgyaláson személyesen, vagy meghatalmazott által jelenjenek meg és az új te-

lekkönyvi tervezet ellen netáni észrevételeiket annál bizonyosabban adják elő; mert a régi telekkönyv végleges átalakítása után a téves átvezetésből eredhető kifogásokat jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik.

2. Mindazok, akik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, de telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, hogy az átíratásra az 1886. évi 29. tc. 15-18 és 1889. évi 38. tc. 5., 6., 7. és 9 §-ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött bizottság előtt igazolják vagy oda hassanak, hogy az átruházó tkvi. tulajdonos az átruházás létre jöttét a kiküldött bizottság előtt szóval is ismerje el és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyt nyilvánítsa, mert különben jogaikat ezen az uton nem érvényesíthetik és a bélyeg és illeték elengedési kedvezménytől is elesnek.

3. Azok, kiknek javára tényleg már meg-

szűnt követelésre vonatkozó zálogjog vagy megszünt egyéb jog van nyilvántartásilag bejegyezve úgy szintén az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlését kérelmezzék illetve hogy a törlési engedély nyilvánítsa végett a kiküldött bizottság előtt jelenjenek meg, mert ellen esetben a bélyegmentesség kedvezményétől elesnek.

Kir. törvszék. tkvi. hatóság.

Ipolyságon 1900. augusztus 18-án.

Oravec Béla
kir. törvényszéki bíró.

1-3

493. 1900. végreh. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy az ipolysági kir. járásbíró 1900. évi V. 232/2 sz. végzése következtében Weisz Zsigmond dr. ügyvéd által képviselt Szilasy Béla javára Janovics Károly ellen 800 kor. s jár. erejéig fogantatott kielégítési végrehajtás útján felülfoglalt és 1270 korra becsült gabona, takarmány, üsző és butornemüekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek az ipolysági kir. járásbíró 1900. évi V. 232/2. számú végzése folytán 800 kor. tőkekövetelés, és járuléka erejéig Födemesen adós lakásán leendő eszközzésére 1900. évi november hó 15 napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűzetik — és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, — hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108 §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elérvezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. c. 102 § értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Ipolyságon, 1900. október 23.

Baig Mór
kir. bír. végrehajtó.

1.000.000 korona

esetleg a legnagyobb nyeremény!!

Az összes 50,000 nyeremény JEGYZÉKE.

A legn. nyeremény legszerencsésebb esetben: **1.000.000 korona.**

A nyeremények részletes beosztása a követk:

Készpénzben fizetendő	Korona
1 jutalom	600000
1 nyerc.	400000
1 " "	200000
2 " "	100000
1 " "	90000
1 " "	80000
1 " "	70000
2 " "	60000
1 " "	40000
5 " "	30000
1 " "	25000
2 " "	20000
3 " "	15000
31 " "	10000
67 " "	5000
3 " "	3000
432 " "	2000
763 " "	1000
1238 " "	500
90 " "	300
31700 " "	200
3900 " "	170
4900 " "	130
50 " "	100
3900 " "	80
2900 " "	40

50,000 nyer. és jut. összegben **13.160,000**

Nyujsunk kezét a szerencsének!

Már sokan szerencsések lettek egy nálunk vásárolt sorsjeggyel!

Az egész világban a legnagyobb esélyekkel bíró magy. kir. szabad. osztály-sorsjáték legközelebb újból megkezdődik **100,000 sorsjegyre 50,000**

pénznyeremény jut, tehát az oldaltaló nyereményjegyzék szerint a sorsjegyek felét pénznyereménnyel huzzák ki és egy külföldi sorsjáték sem képes aránylag ily nagy nyereményeket felmutatni, mint a mi magyar osztály-sorsjátékunk.

Legnagyobb nyeremény szerencsés esetben **egy millió korona.**

Egészben tizenhárom millió **160,000** korona lesz kihuzva és az egész vállalat állami felügyelet alatt áll.

Az erreféle sorsjegyek tervszerű árai az I. osztályhoz:

egy nyolcad (1/8) frt —.75 vagyis 1.50 kor egy negyed (1/4) " 1.50 " 3.— " egy fél (1/2) " 3.— " 6.— " egy egész (1) " 6.— " 12.— "

utánvét mellett vagy az összeg előzetes beküldése ellenében. Hivatalos tervezet díjtalanul. Megrendeléseket eredeti sorsjegyekre

f. é. november hó 15-ig mely napon a húzás kezdetét veszi kérünk hozzánk beküldeni.

Török A. és Tsa.

BANKHÁZ
Budapest,

— V., Váci-körút 4/a. —

Fiókbankházak: IV. Múzeum-körút 11. VI. Erzsébet-körút 51.

Sok és nagy nyereményt fizettünk már ki vendüinknek és pedig rövid idő alatt körülbelül három és fél millió koronát.

TÖRÖK A. és. TÁRSA főelárusítók Budapest.

Kérek kezemre.....I. oszt. magy. kir. szab. osztály-sorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos tervezettel együtt küldeni.

Az összeg.....kor összegben (postautóval/ványrukkal) A nem tetsző törlendő.

Posta cím: _____
 Jutárvételezri kérem }

LIGETI JÓZSEF
Kelmefestő- és vegytisztító
Balassa-Gyarmaton,
Szécsényi-utca 365. sz.

Alulírott van szerencsém a nagyrődemű közönség becses tudomására hozni, hogy **megfestés végett** elvállalok bármily színre-hagyott úri- és női ruhákat egészben vagy elfejtett állapotban (férfi ruhák mindég egészben) bármily színre, női ruhákat kívánatra csinos-mintákkal megmintázva.

Továbbá elvállalok bármiféle szövét, asztal, ágytakaró, függönyök, selyem, posztó, barchet, pamut, karton-ruhákat, csipke, szalag, kendő, kötény és harisnyákat s minden e szakba vágó cikkeket.

Ugy szintén vegyi tisztítás végett mindenféle úri és női ruhákat is elvállalok és mindent a legelővidebb idő alatt elkészítek.

Vidékről hozzám intézett kérdésekre azonnal válaszolok és a posta útján hozzám küldött ruhákat pontosan elkészítve és jutányos árban számítva hiány nélkül visszaküldöm.

Magamat a n. é. közönség becses pártfogásába ajánlva maradtam kiváló tisztelettel

Ligeti József
kelmefestő.